

صرفه‌جویی در انرژی پاپک سامانه‌ی پمپ

Steven L. Dickson □

HPAC Engineering منبع:

مدیران یک ساختمان بزرگ در چه مقطع زمانی ممکن است تصمیم بگیرند سامانه‌های مکانیکی اصلی ساختمان را جایگزین نمایند؟ پاسخ به این پرسش به عوامل مختلفی بستگی دارد. این عوامل شامل سن و شرایط اجزای سامانه، بازده و عملکرد عملیاتی و مزیت‌های طولانی مدت و هزینه‌های جایگزینی سامانه می‌شود.

انجام شد. مدیران شرکت بروکفیلد از چند سال قبل می‌دانستند که سامانه‌ی پمپ قدمی باید جایگزین شود، ولی محدودیت‌های زمانی مانع از انجام این کار شده بود. تخریب و جایگزینی سامانه در یک محدوده زمانی فشرده بسیار هراس‌انگیزتر از هزینه‌ی آن بود، ولی ممیزی انرژی تایید کرد که این کار باید در سریع‌ترین زمان ممکن انجام شود.

حذف سامانه‌ی قدیمی

نکته‌ای در این پروژه وجود داشت که جای هیچ‌گونه خطای را باقی نگذاشته بود. با وجود این که جایگزینی سامانه‌ی پمپ قدیمی مانند یک جراحی عده محسوب می‌شد، نصب پمپ جدید بدون قطع سرویس‌دهی به مستاجران ساختمان دقیق ضروری بود. برای اطمینان از عدم قطع طراحی سامانه‌ی پمپ توسط شرکت دیگری

و کف گرانیتی و یک تالار مرکزی با سقف باز است که درون آن یک تندیس صخره‌ای ۳۶ فوتی با جلوه‌هایی از آب و آتش نصب شده است. در سال ۲۰۰۵، بعد از ممیزی انرژی توسط مالکان شرکت (بخش تکمیلی «پایش سامانه» را ملاحظه کنید)، نیازهای فیگوروا در بالای فهرست شرکت جای گرفت. ممیزی نشان داد که مشکلات چندگانه‌ی ساختمان-هزینه‌های بالای نگهداری و انرژی، افت فشار آب، کنترل کننده‌های انحصاری که گزینه‌های موجود را محدود می‌کنند و نیز خستگی مکانیکی سیلندرهای فولادی پمپ قدیمی- را می‌توان با یک سامانه‌ی پمپ جدید، یک پیمانکار استقرار سامانه‌ی پمپ جدید، یک پیمانکار نصب، تعمیر و نگهداری سامانه‌ی پمپ به نام «بالدوین پارک» (Baldwin Park) انتخاب شد.

چنین مسایلی همواره توسط مدیران «بروکفیلد پراپرتیز» (Brookfield Properties) که یک شرکت مدیریت املاک تجاری واقع در نیویورک می‌باشد، مورد بحث قرار می‌گیرد. در سال ۲۰۰۲، یکی از زیرمجموعه‌های شرکت، یک «گروه انرژی» در سراسر کشور تشکیل داد تا هزینه‌های انرژی کلی شرکت را ارزیابی و کاهش دهنده که مبلغ کل آن به طور سالانه به بیش از ۱۰۰ میلیون دلار می‌رسید. یکی از املاک این شرکت، «فیگوروا» (Figueroa) در «ویلشایر» (Wilshire) بود که از نظر بزرگی پنجمین ساختمان بلند در لس‌آنجلس می‌باشد و در ناحیه‌ی مالی کالیفرنیای جنوبی قرار گرفته است. این ساختمان در سال ۱۹۹۰ ساخته شده است و دارای زیربنای ۱/۴ میلیون فوت مربع در ۵۲ طبقه‌ی اداری با نمای خارجی گرانیتی، دو راهرو اصلی (به طول ۷۵ فوت) با دیوارها

متغیر می‌باشد که می‌تواند هر یک از چهار پمپ سامانه را راهاندازی نماید. این پمپ‌ها با یک آرایش «پیش‌افت-پس‌افت» (lead-lag) کار می‌کنند. هر یک از چهار پمپ به صورت نوبتی به عنوان پمپ پیش‌افت (lead) کار می‌کنند. سایر پمپ‌ها به اقتضای تقاضاً با حداکثر سرعت روی خط می‌آیند، در همان حال پمپ پیش‌افت برای حفظ فشار ثابت در سامانه با راهانداز سرعت متغیر به کار خود ادامه می‌دهد. از آنجایی که راهانداز سرعت متغیر اطمینان می‌دهد که فشار تخلیه تنها به اندازه‌ی نقاط درصدی کوچکی نوسان می‌کند، حتاً در صورت تعییرات سریع تقاضاً نیز این پمپ‌ها به شیرهای کاهنده‌ی فشار نیاز ندارند. راهاندازی تنها یک پمپ بر روی راهانداز سرعت متغیر موجب کاهش مصرف انرژی شده و انتظار می‌رود که عمر و عملکرد پمپ را افزایش دهد. سامانه‌ی پمپ آب خانگی فیگوروا با استفاده از تاسیسات جدید، آب شهر را با فشار ۵۰ psi دریافت نموده و برای رساندن آب به طبقات فوقانی، فشار را تا ۳۸۰ psi افزایش می‌دهد. مزیت دیگر این سامانه کاهش سروصدامی باشد.

بخش تکمیلی - پایش سامانه
بروکفیلد به عنوان بخشی از ممیزی انرژی خود، ولتاژ و جریان را بعد و قبل از سامانه پایش نمود. پایش قبیل از سامانه، شامل جمع‌آوری داده‌ها به صورت الکترونیکی از دو سامانه‌ی پمپ موجود فیگوروا در تمام طول هفته می‌شود. همین نوع پایش برای سامانه‌ی پمپ جدید، بعد از این که زمان کافی برای میزان کردن کنترل کننده‌ها در نظر گرفته شد، انجام گرفت. سامانه‌ی قدیمی به طور متوسط در هفته تجهیزات پشت‌بامی حیاتی بود، زیرا باید آب جبرانی برای ۱۰ برج خنک کن تأمین می‌شد. بعد از این که سامانه‌ی پمپ جدید به مدت یک هفته به خوبی کار کرد، سامانه‌ی پمپ منطقه‌ی بالایی قدیمی از موتورخانه حذف شد.

سامانه با استفاده از سامانه‌ی منطقه‌ی بالایی ممکن شد. تکیه کردن کل ساختمان بر سامانه‌ی پمپ قدیمی منطقه‌ی بالایی در طول نصب سامانه‌ی جدید (در محل سامانه‌ی پمپ قدیمی منطقه‌ی پایینی)، یک خطر محاسبه شده بود. موفقیت یا شکست این پروژه‌ی یک هفتاهی در این نقطه رقم می‌خورد. با این حال نباید جریان آب مورد نیاز ساکنان ساختمان متوقف می‌شد. هنگامی که سامانه‌ی منطقه‌ی پایینی قطع شده و لوله‌کشی منطقه‌ی بالایی به گونه‌ای آرایش شد که ایستگاه تنظیم فشار را تغذیه کند، باید جریان آب ساختمان تنها برای ۱۲ ساعت قطع می‌شد. در طول مرحله‌ی دوم، جریان آب دوباره برای مدت ۸ ساعت قطع شد. پیمانکار در این زمان، سامانه‌ی پمپ منطقه‌ی بالایی را خاموش کرد، تمام لوله‌کشی‌ها را قطع کرده و لوله‌کشی آب خانگی را به سامانه‌ی تقویت فشار چهارپمپی جدید متصل کرد. برای جایگزینی لوله‌کشی منطقه‌ی بالایی، از لوله‌های فولاد ضدزنگ نوع ۳۱۶ استفاده شد. برای تغذیه سامانه‌ی جدید و منطقه‌ی پایینی، از لوله‌ی دوری انجام نمی‌شد، مقدار زیادی انرژی هدر می‌رفت. همه‌ی پمپ‌ها دارای توربین‌های عمودی بودند که برای کنترل فشار خروجی، از شیرهای کاهنده‌ی فشار استفاده می‌کردند. برای جلوگیری از خطر فشار بیش از حد، این شیرها باید فشار خروجی را به طور تدریجی کاهش می‌دادند. سامانه‌ی قدیمی، ۵۰۰ psi را در طبقات پایینی ساختمان تخلیه می‌نمود در حالی که ۱۵۰ تا ۲۰۰ پوند فشار آب را به طبقات بالایی تغذیه می‌کرد. این سامانه در هر هشت یا نه طبقه، از شیرها و همچنین چندین رگولاتور استفاده می‌نمود.

ورود سامانه‌ی جدید

در طول مرحله‌ی اول پروژه، پیمانکار یک ایستگاه تنظیم فشار جدید ۴ اینچی نصب نمود تا منطقه‌ی پایینی را به طور موقتی با سامانه‌ی پمپ منطقه‌ی بالایی تغذیه کند. به این ترتیب، در زمان توقف سامانه‌ی منطقه‌ی پایینی و حذف آن از موتورخانه، امكان حفظ فشار در سرتاسر

سامانه‌ی جدید دارای یک راهانداز سرعت

جمع‌بندی